

بی هوا با
عشق

www.ketab.ir

انتشارات زمزمه‌های روشن

ی‌ها با عشق

مؤلف: مجتبی ناطوری زاده

چاپ اول: بهار ۱۳۹۵

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۶۱۸-۳۹-۵

سرشناسه: ناطوری زاده، مجتبی / ۱۳۳۱

عنوان و نام پدیدآور: بی‌خوابی با عشق

نویسنده مجتبی ناطوری زاده

مشخصات نشر: بوته‌سهر، زمزمه‌های روشن

روشن، ۱۳۹۵

مشخصات ظاهری: ۸۶ ص

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۶۱۸-۳۹-۵

وضعیت فهرست نویسی: فیا

موضوع: شعر فارسی -- قرن ۱۴

رده‌بندی کنگره:

PIR۸۳۶۲ / ۶الف ۱۳۹۵

رده‌بندی دبویی: ۸فا/۱۶۲

شماره کتابشناسی ملی: ۴۱۵۵۴۶۳

۹	صمیمی و آشنا
۱۱	با من از عشق بگو
۱۳	نجوای سکوت
۱۵	به نام عشق
۱۷	روایت مادر بزرگ
۱۹	فال شیفنگی
۲۱	این غزل
۲۳	یار همه راه
۲۵	تو یار
۲۷	ورک
۲۹	بهار زندگی
۳۱	با من از عشق بگو
۳۳	دست فرد
۳۵	به یاد خاطره ها
۳۷	گواه گریه ها
۳۹	نخستین غم زیبای دلم
۴۳	هزار بغض جاری
۴۵	مهم بود
۴۶	این قصه
۴۷	دست بردار
۴۸	اوج قصه
۴۹	دام عشق
۵۰	آدینه ی دیگر
۵۱	چه می شود کرد؟!
۵۲	هزار بغض جاری
۵۳	مرگ اندیشی
۵۴	موسیقی قطره ها
۵۵	موسیقی باران
۵۷	دیدار تلخ
۵۸	موسیقی باران
۵۹	پیشانی نوشت
۶۰	مثل شبنم
۶۱	که باور می کند ...

۶۲
۶۳
۶۵
۶۷
۷۰
۷۳
۷۳
۷۵
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶

ای کاش
آه اگر قلب تو دریا نبود
چارپاره‌ی پاسخ
آه! اگر قلب تو دریا نبود
پروانه
تن های تنها
بی هوا با عشق
تنهایی
ترازوی
سوزن
الهام
سفر یمن
مرگ پست
گلایه
نام تو
فراموشم کن
نوش دارو
تن های تنها...

صمیمی و آشنا

مدرّسی ناطوری زاده، شاعری نئوکلاسیک اما نوگراست؛ به این معنا که از یکسو پا در دایره‌ی سنت‌های زبانی و ذهنی غزل کلاسیک دارد و از دیگر سو، میل به نوآوری در شکل و زبان شعر. برای خاطر او به بافتار ذهنی و زبانی غزل دهه‌ی شصت و هفتاد میل و قابل تأمل است. او اگرچه در بیشتر قالب‌ها شعر سروده، اما وی را بدون شک باید غزلسرا نامید. غزل وی، بی‌سنگ و بدون تعارف، عاطفی، زیبا و خواندنی است؛ اما بیشتر برای مخاطب عام غزل امروز؛ چراکه شعر ناطوری زاده هنوز با سرعت کم و مقداری وسواس، به مؤلفه‌های جدید، چراغ‌ها را نشان می‌دهد.

به زعم من شاعر، در شعر او نیز، ذهنی خلاق و تصویرساز دارد؛ اما استعداد او در مسیر کشف و کشف‌های درون متنی و خلق آنات ناب شاعرانه هنوز آنقدر آهسته است، شکوفا نشده است. به همین دلیل نیز، مخاطب به جای شنیدن صدای راوی از درون شعر وی، عمدتاً صدای او را از بیرون شعر می‌شنود و این مسأله تا حدی، لذت خوانش را برای مخاطب شعر وی، تحت تأثیر قرار داده است.

رفتار ناطوری زاده با زبان در این مجموعه، رفتاری آشنا و مفهوم گرایانه است و اگر بیش از اینها به کشمکش‌های زبانی و شورش نرم بر علیه هنجارهای مسلط در شعر بیندیشد و برخی آسان‌گیری‌های زبانی را از شعر خود دور کند، بدون شک، شاعری موفق‌تر خواهد بود.

وی می‌تواند با خطر کردن در زبان و آفرینش نظامی تازه از قواعد تغزل و شوریدن بر نظم همیشه و بیرونی تصاویر و پرهیز از هنجارهای آشنا و تصاویر معمولی، به گونه ای عمل کند که تنوع و تکثر بیشتری به ساختار شعر خود بدهد. در مورد رباعی‌ها و دوبیتی‌های او نیز نکته‌ای قابل اشاره همان صمیمیت عاطفی و هیجانات تغزلی است. با اینکه تنگی، یک پای ثابت ذهنیت شاعرانه‌ی او است؛ اما باید بکوشد تنزل بیشتری را وارد جان کلمات و ذات تصاویر کند، تا هم زبان دوبیتی و رباعی‌هایش از موسیقی لازم برخوردار شود و هم تصاویر شعری او، از انرژی لازم برای تسخیر ذهن مخاطب برخوردار گردد.

ناطوری زاده مرتباً زنجیره‌ای نامریی از روابط تصویری را کشف کند و بگذازد هر اتفاقی قرار است بیفتد، در ~~خود~~ شعر اتفاق بیفتد. او نباید به با آفرینی زبان توجه کند. ناطوری زاده در پاره‌هایی از شعرها نشان داده که قدرت ذهنی و کشش زبانی لازم را برای حرکت از سطح به عمق دارد، اما رضایت زودرس او از کشف برخی تصاویر تازه، نباید او را به سمت یک سهل‌انگاری غیر لازم سوق دهد. او می‌تواند؛ اگر بخواهد.

عبدالله رئیسی
دی ۱۳۹۴، بوشهر